

- πρόθυμός ἐστιν, ἢ προθυμία δ' ἄφρων· 310
 ὃ χρηὴ γὰρ οὐδεὶς μὴ χρεῶν θήσει ποτέ.
- ΧΟ. εἰ μὲν σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων
 ἦν τίς σ' ὑβρίζων, ῥαδίως ἐπαύσατ' ἄν·
 νῦν δ' οὐδέν ἐσμεν· σὸν δὲ τοῦντεῦθεν σκοπεῖν
 ὅπως διώσει τὰς τύχας, Ἀμφιτρύων. 315
- ΑΜ. οὗτοι τὸ δειλὸν οὐδὲ τοῦ βίου πόθος
 θανεῖν ἐρύκει μ', ἀλλὰ παιδὶ βούλομαι
 σῶσαι τέκν'· ἄλλως δ' ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν.
 ἰδοὺ πάρεστιν ἠδὲ φασγάνῳ δέρη
 κεντεῖν, φονεύειν, ἰέναι πέτρας ἀπο· 320
 μίαν δὲ νῶν δὸς χάριν, ἄναξ, ἰκνούμεθα.
 κτεῖνόν με καὶ τήνδ' ἀθλίαν παίδων πάρος,
 ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν, ἀνόσιον θέαν,
 ψυχορραγοῦντα καὶ καλοῦντα μητέρα
 πατρός τε πατέρα· τᾶλλα δ', εἰ πρόθυμος εἶ, 325
 πράσσω· οὐ γὰρ ἀλκὴν ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν.
- ΜΕ. καὶ γὼ σ' ἰκνούμαι χάριτι προσθεῖναι χάριν,
 ἡμῖν ἴν' ἀμφοῖν εἰς ὑπουργήσης διπλά·
 κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν
 δόμους ἀνοίξας· νῦν γὰρ ἐκκεκλήμεθα· 330
 ὡς ἀλλὰ ταῦτά γ' ἀπολάχωσ' οἴκων πατρός.
- ΛΥΚ. ἔσται τὰδ'· οἴγειν κληῖθρα προσπόλοις λέγω.
 κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες· οὐ φθονῶ πέπλων.
 ὅταν δὲ κόσμον περιβάλησθε σώμασιν,
 ἦξω πρὸς ὑμᾶς νερτέρᾳ δώσων χθονί. 335
- ΜΕ. ὦ τέκν', ὀμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ
 πατρῶον ἐς μέλαθρον, οὐ τῆς οὐσίας
 ἄλλοι κρατοῦσι, τὸ δ' ὄνομ' ἔσθ' ἡμῶν ἔτι.
- ΑΜ. ὦ Ζεῦ, μάτην ἄρ' ὀμόγαμόν σ' ἐκτησάμην,
 μάτην δὲ † παιδός τοι νεῶν ἐκλήζομεν. 340
 σὺ δ' ἦσθ' ἄρ' ἦσσον ἢ δόκεις εἶναι φίλος.
 ἀρετῇ σε νικῶ θνητὸς ὢν θεὸν μέγαν.
 παῖδας γὰρ οὐ προὔδωκα τοὺς Ἡρακλέους.
 σὺ δ' ἐς μὲν εὐνάς κρύφιος ἠπίστω μολεῖν,
 τᾶλλότρια λέκτρα δόντος οὐδενὸς λαβῶν, 345